სსრ კავშირი-ინდოეთი: ურღვევი მეგობრობა

დამთავრდა ლ. ი. ბრეჟნევის ვიზიტი ინდოეთში

პროლეტარეებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოსა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

1 დეკემბერი შაბათი 1973 ფასი 2 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან ● № 280 (15797)

დეკემბერს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი ლ. ი. ბრეჟნევი მოსკოვში გამოემგზავრა. სურათზე: პალამის აეროდრომზე გაცილების დრო.

საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის ერთობლივი დეკლარაცია

ამხანაგი ლ. ი. ბრეჟნევი დელიდან გამოემგზავრა

დელი, 30 ნოემბერი. (საკუთარი სპეც. კორ.). გულთბილად და გულითადად მასპინძლობდა მეგობარი ინდოეთი ამ დღეებში სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალურ მდივანს ლ. ი. ბრეჟნევს. ლ. ი. ბრეჟნევის მოლაპარაკებამ და საუბრებმა ქვეყნის სახელმწიფო და პოლიტიკური მოღვაწეებთან, შეხვედრებმა ინდოელთა დედაქალაქის მცხოვრებლებთან და საზოგადოებრიობასთან მთელი მსოფლიოს წინაშე ცხადყვეს ამ ტრადიციული მეგობრობის ურღვევობა, რომელიც საბჭოთა და ინდოელ ხალხებს აკავშირებს. მათი მისწრაფება მშვიდობისა და თანამშრომლობისადმი. სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის ვიზიტი გახდა ეშმარიტად ისტორიული მოვლენა ინდოეთის ცხოვრებაში, ახალი ნაბიჯი საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის ურთიერთობის შემდგომი განვითარებისა და გაღრმავების გზაზე.

დღეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი ლ. ი. ბრეჟნევი მოსკოვს გამოემგზავრება.

მასთან ერთად გამოემგზავრნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი ა. ა. გრომიკო, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი, უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი დ. ა. კუნაევი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მინისტრი ა. ბ. ალატორი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის რეფერენტი ე. მ. სამოტეიკინი.

ისევე როგორც რამდენიმე დღის წინათ, სსრ კავშირისა და ინდოეთის სახელმწიფო ალმებით, ლ. ი. ბრეჟნევის, ინდოეთა ბინადრების ტრანსპარანტებით, ტრანსპარანტებით მორთულ ქუჩებში და მოედნებზე გამოვიდა დედაქალაქის ინდოეთის კომპარტიის ეროვნული საბჭოს გენერალურმა მდივანმა ბ. ტ. რანაბაი. ტრანსპარანტებზე წარწერილი იყო მისალმებისა და კეთილი სურვილების სიტყვები.

ეროვნულ მსვლელობის მთელ გზაზე რეზიდენციიდან პალამის აეროდრომამდე ხალხი გულთბილად ულოცავდა ლ. ი. ბრეჟნევს, ბედნიერ მოგზაურობას უსურვებდა მას.

სსრ კავშირისა და ინდოეთის სახელმწიფო ალმებით მორთულ პალამის აეროდრომზე ლ. ი. ბრეჟნევი და მისი თანმხლები პირები გაცილეს: ინდოეთის პრემიერ-მინისტრმა **ინდირა განდიმ**, საგარეო საქმეთა მინისტრმა **სვარან სინგჰამ**, სოფლის მეურნეობის მინისტრმა **ფაჰრუდინ ალი აჰმედმა**, ფინანსთა მინისტრმა **ი. ბ. ჩავანმა**, თავდაცვის მინისტრმა **ჯაგჯივან რამმა**, სამრეწველო განვითარების, მეცნიერებისა და ტექნიკის მინისტრმა **ჩ. სუბრამანიამმა**, დაგეგმვის მინისტრმა **დ. პ. დჰარმა**, ნავთობ-ქიმიური მრეწველობის მინისტრმა **დ. კ. ბარუამ**, სამი სახელმწიფო შეიარაღებული ძალების შტაბების უფროსებმა, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალურ მდივანთან ერთად ლ. ი. ბრეჟნევთან შეხვედრის ორგანიზაციის საერთო-ეროვნული კომიტეტის წევრებმა ინდოეთის ეროვნული კონგრესის პარტიის თავმჯდომარის **შ. დ. შარმას** მეთაურობით, ინდოეთის კომპარტიის ეროვნული საბჭოს თავმჯდომარემ **შ. ა. დანგემ**, ინდოეთის კომპარტიის ეროვნული საბჭოს გენერალურმა მდივანმა **რაჯეშვარა რაომ**, პარლამენტის დეპუტატებმა, ინდოეთის თვალსაჩინო საზოგადო მოღვაწეებმა, დიპლომატიური კორპუსის წევრებმა.

გამეცილებელთა შორის იყვნენ სსრ კავშირის დროებითი საქმეთა რწმუნებული ინდოეთში ვ. კ. **ბოლდირევი**, საბჭოთა საელჩოსა და ინდოეთში არსებული სხვა საბჭოთა დაწესებულებების თანამშრომლები.

აეროდრომზე ჩამწკრივებულა იყო საპატიო ყაროული და შეასრულეს სსრ კავშირისა და ინდოეთის სახელმწიფო ჰიმნები. სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი პატივსაცემად მიცემულ იქნა საარტილერიო სალუტი.

აეროდრომზე სიტყვა წარმოთქვა ინდოეთის პრემიერ-მინისტრმა **ინდირა განდიმ.**

ინდირა განდის სიტყვა

პატივცემულო ბატონო ბრეჟნევ!

პატივცემულო საბჭოთა სტუმრებო!

განვლილი კვირა მეტად დიდმნიშვნელოვანი იყო არა მარტო ჩვენთვის, არამედ საბჭოთა კავშირისათვისაც და მთელი მსოფლიოსათვისაც. ბატონ ბრეჟნევსა და ჩემს შორის და ჩვენი ორი ქვეყნის წარმომადგენლებს შორის გაიმართა არაჩვეულებრივად სასარგებლო აზრთა გაზიარება, რომელიც მიზნად ისახავდა მთელ მსოფლიოში მშვიდობისა და სტაბილურობას განმტკიცებას, თანამშრომლობის განვითარებას. ეს დადი მიზნის მიღწევის უდიდესი საშუალებაა; ჩვენ შორის გამართული აზრთა გაზიარება, უეჭველია, ახალი, კიდევ უფრო დიდი სტიმული გახდება მშვიდობის განმტკიცების ღონისძიებებში.

დავდეთ შეთანხმებანი, რომლებიც ითვალისწინებენ ჩვენი ორი ქვეყნის თანამშრომლობის შემდგომ განვითარებას ეკონომიურ და კულტურულ დარგებში. თქვენმა ვიზიტმა, ბატონო გენერალურო მდივანო, ახალი შესაძლებლობანი დასახა ჩვენი ეკონომიური და ტექნიკური კავშირურთიერთობის გაფართოებისათვის. ეს ყოველმხრივი კავშირურთიერთობა ულორესად დიდმნიშვნელოვან ურთიერთობად მიგვაჩნია ჩვენი ეკონომიური დამოუკიდებლობის საფუძვლების განმტკიცების თვალსაზრისით. მხოლოდ მტკიცე ეკონომიურ საფუძველზე ჩვენ ვაშენებთ ჩვენ ცხოვრებას, ვიცავთ ჩვენ ეროვნულ ინტერესებს. ეს ეხება ეკონომიურ ურთიერთობებს, ეხება ტექნიკურ ურთიერთობებს, ეხება ეროვნულ ინტერესებს.

ეს ეხება ეროვნულ ინტერესებს, ეხება ეროვნულ ინტერეს

საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის ერთობლივი დეკლარაცია

(დასასრული).

ნი წინგადადგმული ნაბიჯებია სუბკონტინენტზე ვითარების სრული ნორმალიზაციის გზაზე.

მხარეები კმაყოფილებით მიესალმებიან ბანგლადეშის სახალხო რესპუბლიკის წარმატებებს მისი ეკონომიკის განმტკიცებასა და ბანგლადეშის ხალხის წინაშე მდგომი რთული პრობლემების გადაჭრაში. საბჭოთა კავშირი და ინდოეთი მხარს უჭერენ ბანგლადეშის სახალხო რესპუბლიკის მიღებას გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში და მიიჩნიათ, რომ არავითარი საფუძველი არ არსებობს იმისათვის, რომ შეაფერხონ მისი იმ კანონიერი უფლების განხორციელება, რომ იყოს ამ საერთაშორისო ორგანიზაციის წევრი.

მხარეებს მიაჩნიათ, რომ პოლიტიკური მოწესრიგების უსწრაფესი მიღწევისა და სუბკონტინენტის მყარი სტაბილურობის უზრუნველყოფის ინტერესებს შეესაბამება პაკისტანის მიერ ბანგლადეშის ცნობა, და გამოთქვამენ იმედს, რომ პაკისტანის მხარე მალე გადადგამს ამ ნაბიჯს.

საბჭოთა კავშირმა და ინდოეთმა გამოთქვეს დიდი შეშფოთება ახლო აღმოსავლეთში შექმნილი მდგომარეობის გამო, სადაც ისრაელის მიერ არაბული ტერიტორიების ოკუპაციის შედეგად ახლანდან კვლავ გაჩაღდა საომარი მოქმედება. მხარეები მიესალმებიან უშიშროების საბჭოს მიმდინარე წლის 22 ოქტომბრის 338-ე გადაწყვეტილებას და აღნიშნავენ, რომ ამ დიდმნიშვნელოვან გადაწყვეტილებაში ზუსტად არის აღნიშნული ახლო აღმოსავლეთის კონფლიქტის პოლიტიკური მოწესრიგების პრინციპული საფუძველი — დაუყოვნებლივ პრაქტიკულად შეასრულონ უშიშროების საბჭოს 1967 წლის 22 ნოემბრის 242-ე რეზოლუცია. ამ რეაზონში მტკიცე მშვიდობის დამყარება წარმოუდგენელია ისრაელის მიერ ოკუპირებული არაბული ტერიტორიების მთლიანად განთავისუფლებისა და პალესტინის არაბი ხალხის კანონიერ უფლებათა უზრუნველყოფის გარეშე. და რაც უფრო მალე გაათავისუფლებს ისრაელი მიტაცებულ არაბულ ტერიტორიებს, მით უფრო სწრაფად იქნება უზრუნველყოფილი მშვიდობა ახლო აღმოსავლეთში. ორივე მხარე იმ აზრისაა, რომ მტკიცე მშვიდობა ამ რაიონში შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, თუ ზუსტად შეასრულებენ უშიშროების საბჭოს რეზოლუციებს, რაც ამ რაიონის ყველა ქვეყნისა და ხალხის უშიშროების და უფლებათა პატივისცემის უფლაზე სიმეიდო საწინდარი იქნება. ორივე მხარე აცხადებს, რომ მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი კვლავაც გაუწიონ ყოველმხრივი მხარდაჭერა არაბული სახელმწიფოებისა და ხალხების სამართლიან საქმეს.

საბჭოთა კავშირმა და ინდოეთმა დაადასტურეს, რომ განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებენ ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობის განვითარებასა და აზიაში მშვიდობისა და სტაბილურობის განმტკიცებას, რომლებსაც საფუძვლად დაედება მსოფლიოს ამ ყველაზე დიდი და დასახლებული რაიონის ყველა სახელმწიფოს ერთობლივი ღონისძიებანი. საბჭოთა კავშირი და ინდოეთი იმ აზრისა არიან, რომ საჭიროა ხელი შეუწყონ ისეთი პირობების შექმნას, რომელთა დროსაც ხალხები შეძლებენ იცხოვრონ მშვიდობისა და კეთილმეზობლობის ვითარებაში, რათა რესურსები, მათ შორის ადამიანთა რესურსები, ხმარდებოდეს სოციალური და ეკონომიური პრობლემების გადაჭრას, რომლებზეც პირველ რიგში დამოკიდებულია ხალხთა ცხოვრების დონის ამაღლება, ეკონომიკისა და კულტურის აღმავლობა.

მხარეებს მიაჩნიათ, რომ ყველა სახელმწიფოს ურთიერთობის საფუძველი უნდა იყოს ისეთი პრინციპები, როგორიც არის სახელმწიფოთა ურთიერთობაში ძალის გამოყენების უარყოფა, სუვერენიტეტისა და საზღვრების ხელშეუვალობის პატივისცემა, საშინაო საქმეებში ჩაურევლობა, ეკონომიური და სხვაგვარი თანამშრომლობის ფართოდ [illegible] ბის საფუძველზე.

[illegible] ობის, ხტაბი-

პორ გ. ს. პატჰაკის სიტყვა

[illegible]ის დიდი პატივია, ბატონო გენერალურო მდივანო, მოგესალმოთ აქ ინდოეთის პარლამენტის წევრთა და ხალხის სახელით. ჩვენ გულთბილად და გულოთბადად მოგესალმებით როგორც ინდოეთის გულწრფელი მეგობარს და როგორც იმ ქვეყნის დიდ და პატივცემულ ხელმძღვანელს, რომელთანაც ინდოეთს ესოდენ მტკიცე მეგობრული ურთიერთობა აქვს, რაც ჩვენში სიხარულისა და სიამაყის გრძნობებს იწვევს. თქვენი ვიზიტი ჩვენს ქვეყანაში იქნება ისტორიული წელილი ურთიერთობის შემდგომ გაღრმავებისა და კონსოლიდაციაში, რომელიც აერთიანებს ჩვენი ორი ქვეყნის 800 მილიონიან მოსახლეობას.

ბატონო გენერალურო მდივანო! თქვენი ხართ გამოჩენილი პიროვნება, რომელიც ჩამოყალიბდა დიდი ოქტომბრის რევოლუციის იდეების გავლენით. რომელიც ჩვენმა პატივისმოყვარე ლიდერმა ჯავაჰარლალ ნერუმ ჯერ კიდევ 1927 წელს დააფასა როგორც მსოფლიო ისტორიის ერთ-ერთი უდიდესი მოვლენა საერთაშორისო ურთიერთობის შემდეგ. რომელიც თავისი მნიშვნელობით, დრამატიზმითა და ადამიანურ ღირებულებათა თვალსაზრისით აღემატება ყოველგვარ თხრობასს. სწორედ იმ დროს ჯავაჰარლალ ნერუმ ამას დასძინა შემდეგი ცნობილი სიტყვები. მან თქვა, რომ 1917 წლის რევოლუციით განთავისუფლებული დინამიური ძალები არ დაშრეტილა, რომ მათ შექმნეს ისტორია, გააგრძელონენ ისტორიის შექმნას და ეარსებენ ვარ ოგოლებელოდეს მათ.

ჯარაგი მახსოვს ჩემი ვიზიტი მოსკოვში სსრ კავშირის შექმნის 50 წლისთავის ზეიმისწინაზე. ეს იყო შთამბეჭდავი ზეიმისწინა. მან ცხადყო საბჭოთა ხალხის ერთიანობა და გადაწყვეტილება აშენოს ოქტომბერი, ოთრო შინაარსი საინი ცხოვრება. მან ჯერეთვე გამახსენა ის დიდი მსხვერპლი, რომელიც თქვენმა ქვეყანამ გადიოდ მეორე მსოფლიო ომის დროს ფაშიზმის განადგურებისათვის.

ეროვნული მოსაზრებით გამოწვეული რამ როდია. ჩვენი ხალხები და ჩვენი სახელმწიფოები ერთად იყვნენ ყველაზე ძნელ ჟამსაც, იმიტომ რომ ჩვენს მეგობრობას საფუძვლად უდევს ხანგრძლივი ინტერესი.

ორ წელზე ცოტა მეტი ხნის წინათ ინდოეთმა და საბჭოთა კავშირმა დადეს მშვიდობის, მეგობრობისა და თანამშრომლობის ხელშეკრულება. ეს ხელშეკრულება ჩვენს ორ ქვეყანას შორის რამდენიმე ათწლეულის ახლო და მეგობრული ურთიერთობის განვითარების ლოგიკური დაგვირგვინება და კულმინაცია იყო. ამ დოკუმენტში მთავარი ყურადღება ეთმობა ჩვენი ორი სახელმწიფოს მეგობრობისა და თანამშრომლობის განვითარებასა და ამავე დროს დადასტურებულია პრინციპები, რომლებითაც ჩვენი ქვეყნები მუდამ ხელმძღვანელობდნენ თავიანთ საგარეო პოლიტიკაში. — ეროვნული დამოუკიდებლობის, სუვერენიტეტის, ტერიტორიული მთლიანობის პატივისცემა და ერთმანეთის საშინაო საქმეებში ჩაურევლობა.

დამოუკიდებლობის მოპოვების დროიდან ინდოეთის საგარეო პოლიტიკის საფუძვლად ოდიეს მეგობრობა და მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპები, რომლებიც მრავალი წლის წინათ გამოაცხადა პრემიერ-მინისტრმა ჯავაჰარლალ ნერუმ. ჩვენ ორივენ ვიცავთ ამ პრინციპებს ინდოეთსა და ჩვენ ხალხებს შორის ურთიერთობებში. ჩვენ ხალხებს ეს ურთიერთობა ბედნიერებას ანიჭებს. ეს ურთიერთობა ეხმარება ჩვენ ხალხებს, ეხმარება ეროვნული ეკონომიკის ინტენსიური ზრდა

მტკიცე მშვიდობისა და სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანამშრომლობისთვის

(დასასრული)

თვის ხომ საკმარისია მხოლოდ ერთი პატარა შეცდომა...

ჩვენ თვითონაც არ გვინდა ვიაროთ ამ გზით, და არ გვინდა, რომ მთელმა კაცობრიობამ კვლავ ამ გზით იაროს. ჩვენ ვხედავთ სხვა გზას — ქვეყნების ნორმალური ურთიერთობის მოგვარების, იმპერიალისტური პოლიტიკით შექმნილი ინფისა და დაძაბულობის კერების ლიკვიდაციის გზას, სოციალური წყობილების განურჩევლად, ყველა სახელმწიფოს ფართო, თანასწორუფლებიანი თანამშრომლობის განვითარების გზას. მტკიცე მშვიდობა და სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანამშრომლობა კიდევ უფრო ხელშემწყობ პირობებს ქმნიან აგრეთვე ბევრი სხვა ისეთი დიდნაშვნელოვანი ამოცანის გადასაწყვეტად, როგორიც არის ეროვნული განთავისუფლება, სოციალური პროგრესი, სხვადასხვა ქვეყანას შორის აშკარა ეკონომიური უთანასწორობის დაძლევა. ასეთია, ჩვენი რწმენით, ერთადერთი ალტერნატივა ატომური კატასტროფისა, რომლის საფრთხეს ასე თუ ისე შექმნიდა სახელმწიფოთა ურთიერთობაში დაძაბულობის შენარჩუნება და გაძლიერება.

დღეს ჩვენ შეგვიძლია დიდი კმაყოფილებით ვთქვათ, რომ ალტერნატივა თანდათან რეალობა ხდება. უკანასკნელი წლების მანძილზე მრავალი სახელმწიფოს ურთიერთობაში, რომელიც წინათ უკიდურესი სიმწვავითა და დაძაბულობით გამოირჩეოდა, სულ უფრო ნათლად იგრძნობა შემბრუნება მშვიდობიანი თანაარსებობისა და ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობისაკენ.

რა არის ამის მიზეზი?

უწინარეს ყოვლისა ის, რომ ჩვენს დროში უაღრესად გაიზარდა სოციალისტური სახელმწიფოების, აგრეთვე კოლონიალიზმისგან განთავისუფლებული ქვეყნების რეალური ძალიერება და პოლიტიკური გავლენა, გაძლიერდა ამ ორმად მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოების ზემოქმედება საერთაშორისო ურთიერთობის მთელ სისტემაზე.

„ცივი ომი“ ძირფესვიანად რომ მოგვესპო, თვალსაჩინოდ უნდა დაგეერწმუნებინა მისი ინიციატორები, თუ როგორ უსაფუძვლოა მათი იმედები, რომ ძალის გამოყენებისა და ძალის გამოყენებით დამუქრებაზე დაყრდნობით გაუსწორდებოდნენ სოციალიზმს, ჩაახშობდნენ ხალხთა ეროვნულ – განმთავისუფლებელ რევოლუციებს. ამ იმედების ამოლეწვა ერთი რამ — მსოფლიო სოციალიზმისა და ეროვნულ-განმთავისუფლებელი მოძრაობის უძლეველ ძალად გადაქცევა. და ისინი იქცნენ ისეთ უძლეველ ძალად! ძალად, რომელსაც კაცობრიობისთვის მოაქვს პროგრესი, თავისუფლება და მშვიდობა.

დასავლეთის სახელმწიფოთა ყველაზე გამჭრახი ხელმძღვანელები რეალისტურად აფასებენ მსოფლიო ვითარებას და ამ დასკვნამდე მიდიან, რომ უპირსპექტივო და საშიშია ზემოქმედებისა და მუქარის, დაძაბულობის გაძლიერების პოლიტიკის განგრძობა. მშვიდობიანი თანაარსებობის იდეას, რომელსაც უცილოდ და თანმიმდევრულად იცავენ სოციალისტური ქვეყნები, სულ უფრო ფართოდ უქერენ მხარს ახლა კაპიტალისტურ სამყაროშიც. და ჩვენ, პატივცემული პარლამენტის წევრებო, უფლება გვაქვს თქვენთან ერთად სიამაყით დაეინახოთ ამაში მშვიდობისმოყვარული პოლიტიკის ისტორიული დამსახურება, პოლიტიკისა, რომელშიც თავიანთი დიდი წვლილი შეაქვთ, თვითეულს თავისებურად, ჩვენს ორ სახელმწიფოს — საბჭოთა კავშირს და ინდოეთს!

ჩვენს დღეებში საერთაშორისო ურთიერთობაში მიმდინარე პოზიტიური პროცესები, კაცმა რომ თქვას, ყველაზე ნათლად ევროპის კონტინენტზე ჩანს. სწორედ ამიტომ, თავს ნებას მივცემ მოგახსენოთ, თუ როგორ ვიფასებთ ჩვენ ევროპის ზოგიერთი აქტუალური პრობლემას.

ორი მსოფლიო ომის სისხლიანი გამოცდილებით, რომელმაც ბევრი რამ ასწავლეს ხალხებსაც და პოლიტიკოსებსაც, სოციალისტური ქვეყნების მშვიდობისმოყვარული პოლიტიკის დაუღალავი მეცადინეობის მეოხებით, რამაც გამოხმაურება და გაგება ჰპოვა ბურჟუაზიული ევროპის რეალისტურად მოაზროვნე წრეებში, ევროპის სახელმწიფოები, როგორც იქნა, მივიდნენ ფაქტიურად საერთო გაგებამდე: ომი, და მით უმეტეს ატომური ომი, როგორც ევროპის პრობლემათა გადაჭრის საშუალება, სრულიად გამორიცხულად უნდა ჩაითვალოს.

ეს რწმენა დაედო საფუძვლად ხელშეკრულებებსა და სხვა დიდნაშვნელოვან დოკუმენტებს, რომლებსაც ამ ბოლო წლებში მოაწერეს ხელი სოციალისტურმა სახელმწიფოებმა საფრანგეთთან, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან, დასავლეთ ევროპის სხვა ქვეყნებთან ერთად.

ახლა კი ევროპის მრავალსაუკუნოვან ისტორიაში პირველად მიმართავენ კოლექტიურ ღონისძიებებს ევროპის სახელმწიფოები (აქერიკის შეერთებული შტატებისა და კანადის მონაწილეობით), რომლებმაც სრულიად ევროპის თანმიერზე დაისახეს ამოცანა — გაერთიანებული ძალებით, მტკიცე საძირკველი ჩაუყარონ ახალ ურთიერთობას ევროპაში — შვიდობიანი თანაარსებობის, აქტიური ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობის ურთიერთობას.

ასეთი მშვიდობიანი ურთიერთობისა და თანამშრომლობის თანამედროვე კოდექსის შემუშავება, რომელიც სახელმწიფოებს დაავალდებულებდა და ხალხებს აღფრთოვანებდა, — რა თქმა უნდა, ადვილი საქმე როდია, თუ გავიგებთ სახელმწიფოთა ურთიერთობის ზოგადი ტენდენციებიდან. საბჭოთა კავშირი არ აცხადებს არავითარ პრეტენზიას ამ შემცირებისაგან მიიღოს რაიმე სამხედრო უპირატესობა, და, რა თქმა უნდა, არ დაეთანხმება იმას, რომ ეს შეღავათი მიიღოს სხვა მხარემ. ეს სავსებით ნათელი უნდა იყოს.

საერთაშორისო დაძაბულობის შენელება ხელშემწყობ პირობებს ქმნის გამალებული შეიარაღების შეწყვეტისათვის, განიარაღებისათვის, ბრძოლის მთელ ფრონტზე წინსვლისათვის. საბჭოთა კავშირი ამ ბრძოლას აწარმოებს მრავალი ათწლეულის მანძილზე. ჩვენს მეცადინეობას, სხვა სოციალისტური სახელმწიფოების, ყველა მშვიდობისმოყვარე ქვეყნის მეცადინეობას უკვე მოაქვს რეალური ნაყოფი. მაგრამ მთავარი წინ არის. გამალებული შეიარაღება ჯერ კიდევ გრძელდება, მას თან მოაქვს მრავალი საშიშროება კაცობრიობისათვის. და ეს სულ უფრო აშკარად ეწინააღმდეგება დაძაბულობის შენელებისა და მშვიდობიანი თანაარსებობის ინტერესებს. ეს ნიშნავს, რა თქმა უნდა, ეხელმძღვანელობთ იმით, რომ ასეთნაირადვე იმოქმედებს ამერიკის მხარეც.

პატივცემულო პარლამენტის წევრებო!

დიდი კმაყოფილებით აღვნიშნავთ იმ ფაქტს, რომ დიდი ბრძოლა კონტინენტი გვერდზე არ გადუდგა პოზიტიურ ცვლილებებს საერთაშორისო ცხოვრებაში. დაძაბულობის შენელების, სახელმწიფოთაშორისი ურთიერთობის ნორმალიზაციის ფონზე, ალბათ, ყველაზე ძლიერი თვალსაჩინოებით ეს ფაქტი ევროპაში ეკონომიკურ ურთიერთობებზე ეტყობა. ასეთია, ჩვენ ფიქრობთ, ამ ბოლო ორ წელიწადში მოხდა საბჭოთა კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ურთიერთობაში. ამ ცვლილებების მთავარი არსი, — თუ ვიტყვით იმას, ეწინააღმდეგებიან ყოველისა რასა აქვს ნაშვნელობა სხვა ქვეყნებისათვის, — ის არის, რომ ორმა უძლიერესმა სახელმწიფომ — სოციალისტურმა და კაპიტალისტურმა — ერთად, სავალდებულო სახელმწიფოებრივ-სამართლებრივი ფორმით ცნონ მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპი თავიანთი ურთიერთობის საფუძვლად. უფრო მეტიც: მათ ვალდებულება იკისრეს თავიანთი საგარეო პოლიტიკა ისე წარმართონ, რომ არ დაუშვან ატომური ომის წარმოქმნა.

ვფიქრობთ, საჭირო არ არის ვამტკიცოთ, რომ ასეთი შეთანხმება ხელსაყრელია მსოფლიოს ყველა ხალხისათვის, რომლებიც დაინტერესებ უ ლ ი არიან ახალი მსოფლიო ომის თავიდან აცილებით. საბჭოთა კავშირი, ახორციელებდა რა ამერიკის შეერთებულ შტატებთან ურთიერთობის გაუმჯობესების ამ ღონისძიებებს, მიმქმედებდა თავისი მშვიდობისმოყვარული სოციალისტური საგარეო პოლიტიკის კარგად ცნობილი პრინციპებით. ჩვენ ღირსეულად ვფასებთ იმ ფაქტს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ხელმძღვანელობამ ამ შემთხვევაში გამოიჩინა პოლიტიკური რეალიზმი, შორსმჭვრეტელობა და დროის მოთხოვნების გაგება.

ისევე როგორც ყველა მნიშვნელოვანი შემობრუნება ისტორიულ განვითარებაში, ეს შემობრუნებაც სსრ კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ურთიერთობაში უბრალოდ როდი ხდება, ხდება სხვადასხვა ძალების ბრძოლის პირობებში, ერთგვარი ზიგზაგებითა და შეფერხებებით, ჩვენ ნათლად ვხედავთ, რომ დასავლეთის სახელმწიფოთა სამხედრო-პოლიტიკურ ბლოკში, მათ შორის თვით შეერთებული შტატების შიგნითაც, გარკვეულ წრეებს არასასურველად მიაჩნიათ საბჭოთა კავშირსა და შეერთებულ შტატებს შორის მტკიცე მშვიდობისა და ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობის დამყარება და ცდილობენ ამას ყოველნაირად ხელი შეუშალონ. ცნობილია ისიც, თუ რამდენად აქტიურია ასეთი წრეების საქმიანობა შეერთებულ შტატებში, თუმცა, ამ საქმიანობას, ჩვენი ღრმა რწმენით, საერთო არა აქვს ამ ამერიკელი ხალხის ინტერესებთან.

მაგრამ ის, რაც მიღწეულია 1972 და 1973 წლებში უმაღლეს დონეზე საბჭოთა კავშირ-ამერიკის მოლაპარაკების შედეგად საბჭოთა კავშირსა და შეერთებულ შტატებს შორის ურთიერთობის ჯანსაღ, ნორმალურ კალაპოტში წარმართვის თვალსაჩინისთვის, უეჭველია, შეეხებამება როგორც საბჭოთა და ამერიკელი ხალხების ძირეულ, ხანგრძლივ ინტერესებს, ისე საყოველთაო მშვიდობის ინტერესებსაც. და ნება მიბოძეთ, ძვირფასო მეგობრებო, პირდაპირ გითხრათ: ჩვენ საბჭოთა კავშირში ფასდაგებულები ვართ, რომ კონსტრუქციული პოლიტიკის ამ მშვიდობიანი მონაპოვრების გაქარწყლებას ვერავინ ვერ მოახერხებს!

საბჭოთა კავშირი მტკიცედ აპირებს იაროს წინ დაძაბულობის შენელებისა და მშვიდობიანი თანაარსებობის დასახული გზით. ჩვენ, რა თქმა უნდა, ვხელმძღვანელობთ იმით, რომ ასეთნაირადვე იმოქმედებს ამერიკის მხარეც.

პატივცემულო პარლამენტ ის წევრებო!

დიდი კმაყოფილებით აღვნიშნავთ იმ ფაქტს, რომ დიდი ბიჯის კონტინენტი გვერდზე არ გადუდგა პოზიტიურ ცვლილებებს საერთაშორისო ცხოვრებაში. დაძაბულობის შენელების, სახელმწიფოთაშორისი ურთიერთობის ნორმალიზაციის ფონზე, ალბათ, ყველაზე თვალსაჩინოდ ეტყობა ევროპაში ომის საშიშროების ინტენსიურ ზრდა. ეს ფაქტი, ალბათ, ბევრ თვალსაჩინოებას ქმნიდა ევროპის ხალხებისა და ევროპის ქვეყნების ხელმძღვანელებისათვის, ეს ფაქტი, ალბათ, ბევრ ეჭვს ბადებდა ევროპის ხალხებსა და ევროპის ქვეყნების ხელმძღვანელებს შორ

ინდოეთის პრემიერ-მინისტრის პატივსაცემად

(დასასრული)

ჟურნალისტებს ჯეთმონთ ამოიკითხავს, რომლებსაც საფოფერად ოლიეს საბჭოთა სოციალისტური საზოგადოების შიმდგომი განვითარების მოთხოვნილებანი. ამასთანავე მათს ადგილწყვეტას ორგანოლოგი ფეკალ-ეშირებით მშვიდობის განმტკიცებას და სხვადასხვა ქვეყანასთან, ოფინარეს ყოფილისა მოძმე სოციალისტურ საბჭოეთოებთან ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობის განვითარებას. და ეჭვი არ გეპარება, რომ ინდოეთთან თანამშრომლობა სათანადო ადგილს დაიკავებს ამ ჩვენს გეგმებში.

ჩვენ ადგილით ვიკიდებით ინდოეთის მთავრობის მისწრაფებას, რომელიც მოლაპარაკების დროს გამოითქვა. განამტკიცოს თავისი ქვეყნის „შეშოროება ერთგული სუვერენიტეტის ტერიტორიული მთლიანობისა და დამოუკიდებელი პოლიტიკური კურსის უზრუნველყოფის ინტერესებისათვის.

ანალანდელმა ვიზიტმა შეგვმატება ანალი შთაბეჭდილებანი მიკლობარი. ინდოელი ხალხის ადგილების შესახებ, იმის შესახებ, რომ მან მტკიცედ აქვს ადაფწყვეტილი ეარის წინ ეროვნული ინდორძინების. ეკონომიური ინდოეთოლობის განმტკიცებისა და სოციალური განდაქმნების გადგართოების გზით.

ხაერთოოო, ძვირფასო მეგობარნო. შემიძლია ვთქოოთ, ეს ეთოოთ ეოთხრათ აქ. რომ სიხარბით ამაყობდა ვართ ჩვენ ვიზიტის, ინდოეთის ხელმძღვანელებთან ჩვენი მოლაპარაკების შედეგებით. ვფიქრობ, ადიდებრძენებელი არ იქნება, თუ ვიტყვით, რომ ამ ვიზიტის შედეგები მოასწავებენ ახალ დიდ წინგადადგმულ ნაბიჯს საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის მეგობრობის განვითარების გზაზე. და ყოველივე ეს ერთხელ კიდევ ადასტურებს, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს სახელმწიფოთა ხელმძღვანელების ოშოაოო კონტაქტებს. როცა ეს კონტაქტები მიზნად ისახავენ სახელმწიფოთა შორისი თანამშრომლობის კონსტრუქციულ განვითარებას.

ამასთან დაკავშირებით მიწდა ვთქვა აქ. რომ ჯეოლწრფელად მოხარეოოი ვიქნებით მივესალმოთ საბჭოთა კავშირში ინდოეთის რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრს ჭალბატონ ინდირა განდის, რომელიც დათანხმდა ოფიციალური ვიზიტით ეწვიოს ჩვენს ქვეყანას.

ნება მიმოძეთ დასასრულ გთხოვოთ ყველამ გაიზიაროთ ჩვენი მეგობარი ინდოეთის. დიდი ინდოელი ხალხის საღიგარძეოო, დიდგარძეოლობა და წარმატებანი ოსურეოთ მის გამოჩენილ ხელმძღვანელს პრემიერ-მინისტრს ჭალბატონ განდის.

თავისი სიტყვის თასასრულს ლ. ი. ბრეჟნევმა ინდირა განდის გადასცა საბახსოვრო სუოენირი — მისი პორტრეტი, რომელიც დახატა ცნობილმა საბჭოთა მხატვარმა ილია გლაზუნოვმა.

საპასუხო სიტყვაც წარმოთქვა პრემიერ-მინისტრმა ინდირა განდიმ.

ინდოეთ

(დასასრული)

ეკონომიკურ ნაკლ ეინტრალიზებული კომიტეტის განრაალეურო მდივანი!

პატივცემულო საბჭოთა ამხანაგნო და ინდოელო მეგობრებო!

მეტად მოხარეოოი ვიყო, ეოთ ეოთ ეოთ ეოთ, ეოთ ეოთ ეოთ ეოთ